

Lieta C-671/23**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2023. gada 13. novembris

Iesniedzējtiesa:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas [Lietuvas Augstākā
administratīvā tiesa] (Lietuva)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2023. gada 8. novembris

Pieteicēja:

M

Atbildētāja:

Lietuvos bankas (Lietuvas Banka)

Pamatlietas priekšmets

Strīds pamatlietā ir par Lietuvas Bankas Finanšu tirgus uzraudzības iestādes lēmuma atcelšanu un rīkojumu veikt pasākumus.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un tiesiskais pamats

Direktīvas 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, 59. panta interpretācija; LESD 267. panta trešā daļa.

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīvas 2015/849 59. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru, ja valsts kompetentā iestāde vienas pārbaudes gaitā konstatē vairāku Direktīvas 2015/849 59. panta 1. punkta a)–d) apakšpunktā minēto dažādo prasību kopumu neievērošanu, katrs no šiem

neievērošanas gadījumiem ir uzskatāms par atsevišķu sistemātisku pārkāpumu, un par katru no šiem pārkāpumiem ir jāpiemēro atsevišķs naudas sods, ņemot vērā Direktīvu 2015/849 īstenojošajos valsts tiesību aktos noteikto maksimālo naudas sodu?

2) Vai Direktīvas 2015/849 59. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru, ja valsts kompetentā iestāde vienas pārbaudes gaitā konstatē vairākkārtēju viena un tā paša Direktīvas 2015/849 59. panta 1. punkta a)–d) apakšpunktā minētā prasību kopuma neievērošanu, katrs no šiem neievērošanas gadījumiem ir uzskatāms par atsevišķu sistemātisku pārkāpumu, un par katru no šiem pārkāpumiem ir jāpiemēro atsevišķs naudas sods, ņemot vērā Direktīvu 2015/849 īstenojošajos valsts tiesību aktos noteikto maksimālo naudas sodu?

3) Ja atbilde uz vismaz vienu no šiem jautājumiem būtu apstiprinoša, kuri kritēriji ir jāņem vērā, lai konstatētu, vai Direktīvas 2015/849 59. panta pārkāpums ir sistemātisks?

Piemērojamās Savienības tiesību normas un Tiesas judikatūra

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV 2015, L 141, 73. lpp.) (turpmāk tekstā – “Direktīva 2015/849”), 59. apsvērums un 5. un 59. pants.

Spriedums, 2013. gada 24. oktobris, Komisija/Itālija (C-151/12, EU:C:2013:690, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

Spriedums, 2012. gada 14. februāris, *Flachglas Torgau* (C-204/09, EU:C:2012:71, 60. punkts).

Spriedums, 2019. gada 30. aprīlis, Itālija/Padome (Vidusjūras zobenzivs zvejas kvota) (C-611/17, EU:C:2019:332, 111. punkts).

Spriedums, 2020. gada 26. marts, *Hungeod u.c.* (C-496/18 un C-497/18, EU:C:2020:240, 93. punkts un tajā minētā judikatūra).

Spriedums, 2022. gada 12. maijs, U.I. (netiešs pārstāvis muitā) (C-714/20, EU:C:2022:374, 59.–61. punkts).

Piemērojamās valsts tiesību normas

Lietuvas Republikas Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likuma 2. panta 7. punkts, 9. panta 1., 13., 14., 16. un

17. punkts, 10. panta 1. punkts, 11. panta 1. punkta 4. apakšpunkts un 11. panta 3. punkts, 14. panta 1. punkta 4. apakšpunkts, 14. panta 3. punkta 2. apakšpunkts un 3. punkta 3. apakšpunkts, 14. panta 5. punkts, 16. panta 2. punkts, 22. panta 1. un 2. punkts, 29. panta 1. punkta 2. apakšpunkts, 1. punkta 3. apakšpunkts, 1. punkta 4. apakšpunkts, 1. punkta 8. apakšpunkts, 1. punkta 9. apakšpunkts, 1. punkta 10. apakšpunkts, 29. panta 2. punkts, 29. panta 3. punkta 4. apakšpunkts un 29. panta 7. punkts, 34. pants un 39. panta 1. punkta 2. apakšpunkts (redakcijā, kas grozīta ar 2018. gada 30. jūnija Likumu Nr. XIII-1440; turpmāk tekstā – “NILL/TFN likums”).

Lietuvas Republikas Likuma par Lietuvas Banku (redakcijā, kas grozīta ar 2018. gada 20. decembra Likumu Nr. XIII-1854); turpmāk tekstā – “Likums par Lietuvas Banku”) 43. panta³ 7.–10. punkts.

Ar Lietuvas Bankas Valdes 2018. gada 10. jūlija lēmumu Nr. 03-126 apstiprinātās Naudas sodu aprēķināšanas procedūras (turpmāk tekstā – “Procedūra”) 18.1. punkts.

Ar Lietuvas Bankas Valdes 2015. gada 12. februāra lēmumu Nr. 03-17 apstiprināto Norādījumu finanšu tirgus dalībniekiem par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un/vai terorisma finansēšanas novēršanu (sākotnējā redakcijā; turpmāk tekstā – “Norādījumi”) 4., 30., 31.3.4. un 33. punkts.

Īss pamatlīstas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Lietuvas Bankas Finanšu tirgus uzraudzības iestādes direktora 2020. gada 13. novembra lēmumā “Soda piemērošana M” (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) ir norādīts, ka pieteicēja M (turpmāk tekstā – “pieteicēja”), kas ir elektroniskās naudas iestāde, ir izdarījusi astoņus NILL/TFN likuma un Norādījumu pārkāpumus. Aplūkojamais laikposms ir no 2019. gada 1. aprīļa līdz 2020. gada 31. martam.
- 2 Tika konstatēts, ka aplūkojamajā laikposmā pieteicēja nebija izveidojusi procesu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas (turpmāk tekstā – “NILL/TFN”) risku novērtēšanai savā darbībā un nebija veikusi NILL/TFN riska novērtējumu savā darbībā, un pieteicējas izveidotās un ieviestās klientu riska novērtēšanas procedūras nav bijušas pietiekamas, lai varētu pienācīgi klasificēt klientus riska grupās, un tādējādi pieteicēja ir pārkāpusi NILL/TFN likuma 29. panta 1. punkta 2. apakšpunktu, 3. punkta 4. apakšpunktu un 29. panta 7. punktu un nav ievērojusi Norādījumu 4. un 30. punktā izklāstītās prasības (1. pārkāpums).
- 3 Pieteicēja savu klientu attātajā identifikācijā bija pieļāvusi būtisku kļūdu, jo bija nepareizi identificējusi dažus savus klientus – fiziskās personas – un tādējādi neievēroja NILL/TFN likuma 9. panta 1. punktā, 10. panta 1. punktā, 11. panta 1. punkta 4. apakšpunktā un 11. panta 3. punktā izklāstītās prasības (2. pārkāpums).

- 4 Tika konstatēts, ka pieteicēja nav pārliecinājusies par pastiprinātas klientu identificēšanas pienācīgu piemērošanu augstāka riska klientiem un tādējādi nav ievērojusi NILL/TFN likuma 14. panta 1. punkta 4. un 5. apakšpunktā izklāstītās prasības. Pieteicēja nav saņēmusi augstākās vadības apstiprinājumu pirms darījumu attiecību nodibināšanas ar politiski redzamu personu; pieteicēja nav veikusi piemērotus pasākumus, lai identificētu darījumu attiecībās vai darījumā iesaistīto aktīvu un līdzekļu avotu, un tādējādi nav ievērojusi NILL/TFN likuma 14. panta 3. punkta 2. un 3. apakšpunktā izklāstītās prasības (3. pārkāpums).
- 5 Pieteicējas klientu identifikācijas un identitātes pārbaudes procedūras nenodrošināja to, ka klienta darījumu attiecību mērķis un būtība ikvienā gadījumā ir skaidri un saprotami, un pieteicēja ne vienmēr ir pienācīgi izpildījusi savu juridiskas personas pienākumu izprast klienta komercdarbības būtību un tādējādi nav ievērojusi NILL/TFN likuma 9. panta 13. un 14. punktā izklāstītās prasības (4. pārkāpums).
- 6 Tika konstatēts, ka pieteicēja aplūkojamajā laikposmā, nepienācīgi atjauninādama klientu un patieso labuma guvēju identifikācijas informāciju, ir pārkāpusi NILL/TFN likuma 9. panta 17. punktu, 29. panta 1. punkta 8. apakšpunktu un Norādījumu 33. punktu (5. pārkāpums).
- 7 Tika norādīts, ka pieteicēja nav nodrošinājusi, lai darījumu attiecībās noslēgtie darījumi atbilstu klienta darījumdarbības profilam un riska profilam. Tā kā netika veikta klienta darījumu un maksājumu operāciju analīze, pieteicējai nebija pietiekamu zināšanu par klienta rīcību, lai varētu pareizi identificēt aizdomīgos darījumus un operācijas, un līdz ar to pieteicēja nav ievērojusi NILL/TFN likuma 9. panta 16. punktā izklāstītās prasības. Pasākumi, ko pieteicēja veica, lai kontrolētu klientu attiecības un darījumus, nav bijuši pietiekami, lai pienācīgi pārvaldītu NILL/TFN riskus, un tādējādi ir pārkāpts NILL/TFN likuma 29. panta 1. punkta 3. apakšpunkts un 16. panta 2. punkts (6. pārkāpums).
- 8 Pieteicējas iekšējā kontrole un procedūras ne visos gadījumos nodrošināja starptautisko finansiālo sankciju un ierobežojošajos pasākumos izklāstīto prasību pienācīgu izpildi, un tādējādi pieteicēja nav ievērojusi NILL/TFN likuma 29. panta 1. punkta 4. apakšpunktā un Norādījumu 31.3.4. punktā izklāstītās prasības (7. pārkāpums).
- 9 Tika konstatēts, ka aplūkojamajā laikposmā pieteicēja nebija iecēlusi valdes locekli, kas būtu atbildīgs par NILL/TF likumā paredzēto NILL/TF novēršanas pasākumu veikšanu, un tādējādi nav ievērojusi NILL/TF likuma 22. panta 1. punktā izklāstītās prasības. Pieteicējas iekšējā kontrole attiecībā uz NILL/TFN risku pārvaldību nav bijusi pietiekami iedarbīga, pieteicējas rīcībā nav bijusi pietiekamu cilvēkresursu un tā nebija pareizi kontrolējusi NILL/TFN novēršanas procesus, un saistībā ar apmācības organizēšanu konstatētajiem trūkumiem personāls, kas veica NILL/TFN novēršanas pasākumus, nav bijis pietiekami informēts par NILL/TFN novēršanas prasību nozīmīgumu vai par savu lomu un

atbildību, un tādējādi ir pārkāpts NILL/TFN likuma 22. panta 2. punkts, 29. panta 1. punkta 9. apakšpunkts un 1. punkta 10. apakšpunkts (8. pārkāpums).

- 10 Atbildētāja, Lietuvas Banka (turpmāk tekstā –“atbildētāja”), par konstatētajiem pārkāpumiem pieteicējai uzlika astoņus naudas sodus (55 000 EUR par katru no 1.–3., 6. un 7. pārkāpuma, 35 000 EUR par katru no 4. un 5. pārkāpuma un 25 000 EUR par 8. pārkāpumu).
- 11 Atbildētāja aprēķināja naudas sodu apmēru, pamatojoties uz i) Likuma par Lietuvas Banku 43. panta 3. punkta 10. apakšpunkta noteikumiem un ii) Procedūru. Tā uzskatīja, ka 1.–7. pārkāpums bijis nopietns un sistemātisks. Atbildētāja katru naudas sodu aprēķināja atbilstoši Likumā par Lietuvas Banku noteiktajam maksimālajam naudas soda apmēram (5 100 000 EUR, jo 10 % no iestādes gada bruto apgrozījuma bija mazāk par 5 100 000 EUR). Par katru no 1., 2., 3., 6. un 7. pārkāpumiem, kas bija atzīti par nopietniem, atbildētāja naudas soda pamatsummu noteica 30 % apmērā no maksimālā naudas soda un par katru no 4., 5. un 8. pārkāpumiem, kas bija atzīti par mazāk nopietniem, naudas soda pamatsummu noteica 20 % apmērā no maksimālā naudas soda. Atbildētāja šīs pamatsummas samazināja, jo uzskatīja, ka tās ir nesamērīgi augstas attiecībā pret pieteicējas bruto ienākumiem un ka pārkāpumu novēršanā iedarbīgi būtu arī mazāki naudas sodi.
- 12 Par apstrīdēto lēmumu pieteicēja iesniedza pieteikumu pirmās instances tiesā. Ar 2021. gada 21. septembra nolēmumu pirmās instances tiesa daļēji apmierināja pieteicējas pieteikumu un samazināja naudas sodu līdz 200 000 EUR, bet noraidīja tās argumentu, ka šajā lietā esot bijis konstatējams vienots, sistemātisks NILL/TFN likuma pārkāpums.
- 13 Pēc tam pieteicēja pārsūdzēja pirmās instances tiesas spriedumu, lūdzot i) atcelt pirmās instances tiesas sprieduma daļu, ar kuru noraidīts pieteicējas pieteikums, un ii) pilnībā apmierināt pieteicējas pirmajā instancē izvirzītos argumentus. Šajā apelācijas sūdzībā atbildētāja lūdza tiesu i) atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un ii) noraidīt pieteicējas apelācijas sūdzību.

Pamatlietas dalībnieku galvenie argumenti

- 14 Pieteicēja uzskata, ka saskaņā ar NILL/TFN likuma 34. pantu pārkāpumi ir kvalificējami kā nopietni vai sistemātiski. Pieteicēja apgalvo, ka vairāku nopietnu pārkāpumu gadījumā ir nepieciešams konstatēt vienotu, sistemātisku likuma pārkāpumu un ka par sistemātisku pārkāpumu var uzlikt tikai vienu naudas sodu, kura maksimālais apmērs ir noteikts likumā (NILL/TFN likuma 39. panta 1. punkta 2. apakšpunktā). Pieteicēja arī apgalvo, ka saskaņā ar NILL/TFN likuma 34. panta gramatisko interpretāciju vairāku prasību (piemēram, NILL/TFN likuma 9.–15. pantā ietvertu klienta un patiesā labuma guvēja identifikācijas prasību) neievērošanas gadījumi ir uzskatāmi par vienu nopietnu pārkāpumu. Pieteicēja arī apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā ar to, ka uzlikti vairāki naudas sodi, nav ievērots dubultās sodīšanas nepieļaujamības (*ne bis in idem*) princips. Tā kā pārkāpums

netika kvalificēts kā vienots, sistemātisks pārkāpums, par tajā pašā pantā izklāstītu, līdzīgu prasību neievērošanu tika piemēroti vairāki naudas sodi.

- 15 Atbildētāja, atsaucoties uz NILL/TFN likuma 39. panta 1. punkta 2. apakšpunktu, apgalvo, ka finanšu iestādei var piemērot naudas sodu par vismaz vienu nopietnu NILL/TFN likuma pārkāpumu, tomēr sistemātiska pārkāpuma gadījumā līdzīga noteikuma nav, un tātad pārkāpumu par sistemātisku var uzskatīt vienīgi tad, ja ir izdarīti arī citi NILL/TFN likuma pārkāpumi, kā noteikts 34. panta 2. punktā. Atbildētāja norāda, ka Direktīvas 2015/849 noteikumu mērķis bija pastiprināt prasības par NILL/TFN novēršanu, lai mazinātu NILL/TFN riskus Eiropas Savienībā un to negatīvo ietekmi uz ekonomiku un finanšu sistēmu. Atbildētāja uzskata, ka vairāku nopietnu NILL/TFN pārkāpumu atzīšana par vienu nopietnu pārkāpumu vai par vienotu, sistemātisku pārkāpumu principā būtu pretrunā šiem Direktīvas 2015/849 mērķiem. Atbildētāja uzskata, ka to finanšu iestāžu, kas izdarījušas vairākus NILL/TFN pārkāpumus, interesēs būtu šos pārkāpumus kvalificēt kā sistemātiskus un par tiem piemērot vienu vienotu sodu. Atbildētāja arī apgalvo, ka vairāku atšķirīgu pārkāpumu atzīšana par vienotu pārkāpumu padarītu neiespējamu sodu individualizāciju un ka, ja netiktu individualizēts par katru pārkāpumu uzliktais naudas sods (netiktu ņemts vērā katra pārkāpuma ilgums, smagums un citi apstākļi, kā arī ja netiktu norādīts konkrēts naudas sods), nebūtu iespējams veidot pienācīgu aizstāvību.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojuma izklāsts

- 16 Iesniedzējtiesa norāda, ka saskaņā ar Direktīvas 2015/849 59. panta 1. punktu, 59. panta 2. punkta e) apakšpunktu un 59. panta 3. punkta a) apakšpunktu finanšu iestādei var piemērot administratīvus naudas sodus vismaz 5 000 000 EUR apmērā vai 10 % apmērā no gada apgrozījuma kopsummas par nopietniem, atkārtotiem, sistemātiskiem pārkāpumiem vai to kombināciju, vai 59. panta 1. punkta a)–d) apakšpunktā minēto prasību neievērošanu.
- 17 Saskaņā ar NILL/TFN likuma 39. panta 1. punkta 2. apakšpunktu Lietuvas Bankai ir tiesības uzlikt naudas sodu no 2000 līdz 5 100 000 EUR apmērā (ja 10 % no bruto gada apgrozījuma ir mazāka summa par 5 100 000 EUR) finanšu iestādei par NILL/TFN likuma pārkāpumu, ja finanšu iestāde sistemātiski pārkāpj šo likumu vai izdara vienu vienotu un nopietnu šā likuma pārkāpumu, vai pārkāpj likumu atkārtoti viena gada laikā no dienas, kad piemērots sods par šā likuma pārkāpumu. Jāatzīmē, ka šīs normas formulējums “ja finanšu iestāde [...] sistemātiski pārkāpj šo likumu vai izdara vienu nopietnu šā likuma pārkāpumu” atšķiras no Direktīvas 2015/849 59. panta 1. punkta formulējuma, kurā ir runa par “atbildīgo subjektu pieļautiem pārkāpumiem, kuri ir nopietni, atkārtoti, sistemātiski vai ir minēto iezīmju kombinācija”, jo NILL/TFN likuma 39. panta 1. punkta 2. apakšpunktā runa ir par “vienu nopietnu šā likuma pārkāpumu”. Līdz ar to rodas jautājums, vai šajā lietā ar NILL/TFN likuma 39. panta pirmās daļas 2. punktu ir pienācīgi transponēts Direktīvas 2015/849 59. pants un vai

atbildētājas veiktā NILL/TFN likuma 39. panta pirmās daļas 2. punkta interpretācija atbilst Direktīvas 2015/849 59. pantam.

- 18 Iesniedzējtiesa norāda, ka Direktīvas 2015/849 59. panta 1. punkts attiecas uz gadījumiem, kad Direktīvas 2015/849 59. panta 1. punkta a)–d) apakšpunktā minētie prasību kopumi netiek ievēroti nopietnā mērā, un NILL/TFN likuma 34. panta 1. punkta 1.–3. apakšpunktā nopietns pārkāpums ir definēts kā tādu NILL/TFN likuma normu pārkāpums, ar kurām citastarp tiek īstenotas Direktīvas 2015/849 59. panta 1. punkta a)–d) apakšpunktā minētās prasības, neprecizējot citus šāda pārkāpuma kvalitatīvos vai kvantitatīvos elementus; NILL/TFN likuma 34. panta 1. punkta 4. apakšpunktā nopietns pārkāpums ir definēts kā gadījums, kad finanšu iestāde nav izveidojusi šā likuma 29. pantā minētās iekšējās kontroles procedūras.
- 19 Iesniedzējtiesa norāda, ka, tās ieskatā, NILL/TFN likuma 34. panta 2. punkta 2) apakšpunkta formulējums “ja vienlaikus [...] tiek konstatēti pārkāpumi, kas skar vairākus prasību kopumus” nozīmē, ka, lai pārkāpumu kvalificētu kā sistemātisku šīs tiesību normas izpratnē, ir nepieciešams konstatēt, ka nav ievērots vairāk nekā viens no šajā tiesību normā minētajiem prasību kopumiem. Tomēr šķiet, ka Direktīvas 2015/849 59. panta 1. punktā nav paredzēts, ka, lai pārkāpumu varētu kvalificēt kā sistemātisku, obligāti būtu jāatzīst, ka ar to nav ievēroti vairāki prasību kopumi, kā noteikts NILL/TFN likuma 34. panta 2. punkta 2. apakšpunktā. Iesniedzējtiesa norāda, ka šajā lietā atbildētāja identificēja i) vairāku dažādu prasību kopumu neievērošanu un ii) atkārtotus viena NILL/TFN likuma 34. panta 2. punkta 2. apakšpunktā minētā prasību kopuma neievērošanas gadījumus un tos atzina par atsevišķiem sistemātiskiem pārkāpumiem, par kuriem tika piemēroti atsevišķi naudas sodi.
- 20 Iesniedzējtiesa norāda, ka ar NILL/TFN likuma normām, kuru pārkāpumi tika konstatēti ar apstrīdēto lēmumu, tiek īstenotas dažādas Direktīvas 2015/849 normas. Piemēram, formulējot 3. pārkāpumu, citastarp tika konstatēti NILL/TFN likuma 14. panta 3. punkta 2. un 3. apakšpunkta, ar ko īsteno Direktīvas 2015/849 20. panta attiecīgās normas, pārkāpumi. Attiecībā uz 4. pārkāpumu tika konstatēti NILL/TFN likuma 9. panta 13. un 14. punkta, ar ko īsteno Direktīvas 2015/849 13. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu, pārkāpumi. Formulējot 6. pārkāpumu, citastarp tika konstatēts NILL/TFN likuma 16. panta 2. punkta, ar ko īsteno Direktīvas 2015/849 33., 34. un 35. pantu, pārkāpums.
- 21 Iesniedzējtiesa norāda, ka Direktīvas 2015/849 tekstā nav ietverta nedz sistemātiska pārkāpuma, nedz nopietna pārkāpuma detalizēta definīcija un ka Direktīvas 2015/849 5. pantā ir noteikts: “Lai nepieļautu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, dalībvalstis šīs direktīvas darbības jomā var pieņemt vai paturēt spēkā stingrākus noteikumus, ievērojot Savienības tiesību aktus”. Turklāt Direktīvas (ES) 2015/849 59. panta 4. punktā noteikts, ka “[d]alībvalstis var pilnvarot kompetentās iestādes piemērot vēl citus administratīvo sodu veidus papildus 2. punkta a) līdz d) apakšpunktā minētajiem vai piemērot administratīvus naudas sodus, kas pārsniedz summas, kuras minētas

2. punkta e) apakšpunktā un 3. punktā”. Tādējādi dalībvalstīm ir piešķirta zināma rīcības brīvība, lai pieņemtu stingrākus noteikumus ES tiesību aktos noteiktajās robežās. Tomēr ir apšaubāms, ka šīs Direktīvas 2015/849 normas varētu tikt interpretētas tādējādi, ka ar tām dalībvalstīm ir piešķirta rīcības brīvība pieņemt valsts tiesību normas, saskaņā ar kurām kompetentā valsts iestāde var uzlikt vairākus naudas sodus par pārkāpumiem, kas konstatēti vienas un tās pašas pārbaudes gaitā, un katru naudas sodu aprēķināt atbilstoši valsts tiesību aktos noteiktajam maksimālajam apmēram (šajā gadījumā –5 100 000 EUR), ja tiek konstatēts, ka nav ievērotas Direktīvas 2015/849 59. panta 1. punkta a)–d) apakšpunktā minētās prasības.

- 22 Tā kā Direktīvas (ES) 2015/849 59. panta 1. punktā ir norādīts uz “tādiem atbildīgo subjektu pieļautiem pārkāpumiem, kuri ir nopietni, atkārtoti, sistemātiski vai ir minēto iezīmju kombinācija attiecībā uz prasībām, kas ir paredzētas” šīs direktīvas a)–d) apakšpunktā, un tā kā 59. panta 3. punkta a) apakšpunktā ir noteikts, ka dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad attiecīgais atbildīgais subjekts ir kredītiestāde vai finanšu iestāde, var piemērot arī maksimālos administratīvos naudas sodus vismaz 5 000 000 EUR apmērā vai 10 % apmērā no gada apgrozījuma kopsummas, iesniedzējtiesa uzskata, ka Direktīvas 2015/849 59. panta 1. punktā minētā pārkāpuma konstatēšanas gadījumā par to būtu jāpiemēro viens administratīvais naudas sods, kura maksimālais apmērs ir noteikts Direktīvas 2015/849 59. panta 3. punkta a) apakšpunktā. Ja par katru no Direktīvas 2015/849 59. panta 1. punktā minētajiem pārkāpumiem, kas izdarīti vienlaikus, varētu uzlikt atsevišķus naudas sodus, vienlaikus uzlikto naudas sodu kopējais maksimālais apmērs varētu būt daudzkārt lielāks par Direktīvas 2015/849 59. panta 3. punkta a) apakšpunktā noteikto maksimālo naudas sodu, un ir apšaubāms, vai šāda situācija atbilstu tiesiskās noteiktības un samērīguma principiem.